

Nikdo nikoho nezna

Petr Muk

Slunce na kůži ti kreslí obrazy které neznám
a já tu ležím jak padlý z války sloup
a dotýkám se obrazů zatím co ty spíš možná
jak pravidelně dýcháš chceš abych ti věřil
že dávno spíš a na nic nečekáš
že pro tebe tu nejsem že nejsi tady pro nic
už dávno

Jen si klidně utíkej krátkých snů je pár
ten kdo venku šel neměl ani zdání

že na křídlech ptáků se létat dá
a klidně v roji střel
že ráno je veliká neznámá
a takhle jsem to chtěl
a všechno mě pálí to všechno v hlavě mám
když odcházíš někam a já tu jsem
tak někdo měl dát víc
jen říkám si do těchto čtyřech stěn
že všechno nejde říct
že nikdo nikoho nezná nikdo nikoho nezná

Do popelníku padá nejen popel z cigaret
ty máš ten dar že růže se tam sypou
možná růže z našich hrobů když takhle budem žít
možná
do prázdna zapadnou ta bláznivá slova
jak jsem je říkal a neslyšel jsem nic
kdo tady bude stát aby mi připomněl
zítra